

Lovforslaget sættes til forhandling.

Astrid Skjoldbo: Ligesom en række andre lovforslag må også dette forslag ses i relation til den nye lønningslov for statens tjenestemænd. Det tilsigter at regulere distriktsjordemødrenes lønnings- og pensionsvilkår efter nogenlunde samme regler, som det er sket for tjenestemændene. Når distriktsjordemødrenes forhold må tages op til særlig behandling, skyldes det i første række, at distriktsjordemødrene vel er tjenestemænd, men kun modtager en nærmere fastsat del af deres løn af det offentlige, staten, amtet og købstadkommunerne, medens det forudsættes, at den resterende del af lønnen er frie indtægter hidrørende fra fødselshjælp og svangerskabsundersøgelser.

Det fremgår af fremsættelsestalen, at lovforslaget er fremkommet efter forhandling med Amtsrådsforeningen, Købstadforeningen og Den almindelige danske Jordemoderforening.

Distriktsjordemødrene vil efter forslaget blive placeret i 13. lønningsklasse, dog således at de kun modtager 65 pct. af lønnen i de første 15 år og derefter 70 pct. af lønnen i denne lønningsklasse. Under særlig forhold, f. eks. i tyndtbefolkede egne, hvor distriktsjordemoderen ikke kan forvente fuld beskæftigelse, kan lønprocenten dog sættes op med 5 eller 10 pct.

Den stigning i lønnen, som lovforslaget indebærer, vil for alle løntrin give en forhøjelse, der vil andrage fra omkring 850 kr. til ca. 1 650 kr. årlig. Også pensionen reguleres efter reglerne i tjenestemandsløven af 1958.

Ved afgang ved 70 års alderen er folkepensionens mindstebeløb medregnet, men samtidig vil pensionsbidraget stige til omkring det tredobbelte.

Også bidragene til tjenesteboligen foreslås ændret. Man har dog ment, at boligbidragene bør sættes ens for alle distriktsjordemødre, uanset om der findes garage i boligen, og boligbidraget foreslås fastsat til 1 200 kr. årlig. Hidtil har boligbidraget kun udgjort 360 kr. årlig, hvad også må siges at være særdeles lavt ansat.

Ved loven af 1953 forbedrede man i væsentlig grad distriktsjordemødrenes kår, men samtidig stræbte man efter at reducere antallet af distrikter. De moderne befor-

dringsmidler tillader jo, at der kan være en vis afstand til en jordemoder, uden at det betragtes som uforsvarligt af hensyn til de fødende kvinder.

Udviklingen siden loven af 1953 har vist, at denne betragtning var rigtig. Antallet af distriktsjordemoderstillinger er faldet med 77 — procentvis et ganske pænt antal — og denne udvikling vil sikkert fortsætte.

De nye regler foreslås at have virkning fra 1. april 1958, og for staten anslås merudgiften til godt 1/2 mill. kr. årlig; for indeværende år vil den blive omkring det dobbelte. For amtskommunerne anslår man den årlige merudgift til ca. 200 000 kr., og for købstadkommunerne ca. 20 000 kr. årlig.

På mit partis vegne kan jeg tilsiige en velvillig og hurtig behandling af lovforslaget, men der er et par enkeltheder, som det kunne være interessant at se på i et udvalg, og derfor vil jeg ved forhandlingens slutning foreslå sagen henvist til et udvalg.

Conrad Kofoed: Det ærede medlem fru Astrid Skjoldbo har redegjort så grundigt for lovforslaget, at jeg ikke skal gå i enkeltheder.

Det foreliggende lovforslag går i al enkelhed ud på en regulering af distriktsjordemødrenes lønninger. Efter den nyordning, der fandt sted i 1953 ved revisionen af distriktsjordemoderloven, betragtes distriktsjordemødre som tjenestemænd, og der foreslås nu en normering i 13. lønningsklasse. Om det nu er den rigtige, kan der vel tales om. Stigningerne bliver for de første tre år 846 kr., for det 4. til det 6. år 1 222 kr. og for en anciennitet over 16 år 1 649 kr.

Jeg ser i bemærkningerne til lovforslaget, at det oprindeligt var tanken at udsætte revisionen, således at løn- og pensionsforholdene kunne fastsættes på grundlag af hele den ordning, man venter bliver truffet for sundheds- og sygeplejersker, men da både Amtsrådsforeningen, Købstadforeningen og Jordemoderforeningen er gået ind for en regulering nu, vil vi fra mit partis side gerne drøfte forslaget.

Det oplyses i bemærkningerne, at antallet af stillinger er gået ned fra 467 i 1951 til 390 i 1958, og nedlæggelsen af stillinger vil antagelig fortsætte i de kommende år. Man